

Det har vi allerede været inde i en vis diskussion om under debatten i dag, men jeg vil godt understrege igen, at vi på det felt ikke synes at ambitionerne ligefrem springer i øjnene. Der peges på en række instrumenter, som ligger nu, og som jo reelt er dem, vi har kendt i et godt stykke tid, og reelt er dem, som vi enten er i gang med at udmønte, eller som vi forbereder en udmøntning af på nuværende tidspunkt.

Den udmøntning skal selvfølgelig være medvirkende til at opfylde nogle af målsætningerne, men jeg synes, man med rimelighed helt kvalificeret kan sætte spørgsmålstegn ved, om det i sig selv vil være nok til at leve op til det, der jo altså på en række felter – synes vi – er fornuftige formuleringer på målsætningssiden, f.eks. at det samlede naturareal skal øges, at næringsstofbelastningen skal reduceres yderligere, at kvaliteten skal forbedres, at tilbagegangen af arter skal bremses, og at vi skal have større variation i det danske landskab.

Det er jo målsætninger, som kræver en betydelig indsats, og vi er da enige i det, som også er sagt tidligere fra den konservative ordfører om, at det selvfølgelig ikke er noget, der kan ske over night. Men derfor er det ikke desto mindre meget mere vigtigt, at man så at sige får taget rigtigt fat så tidligt som overhovedet muligt.

Derfor synes vi også, at der er grund til at diskutere yderligere tiltag. Et af de yderligere tiltag, vi ser som en mulighed, er det, som vi så allerede har debatteret lidt, nemlig det forhold, at hvis der skal skaffes flere økonomiske midler med det nuværende afsæt, sådan som Folketinget er sammensat, og med det nuværende afsæt for, hvad der er økonomiske rammer til, så ser vi klart, at den åbning, der i 2005 kom på EU-topmødet, hvor hver enkelt EU-land kan beslutte sig for at bruge dele af den traditionelle landbrugsstøtte på en anden måde end hidtil, nemlig til også at fremme en række natur- og miljøformål, bør vi drøfte seriøst i hele Folketinget for at se på, om ikke den kan opfylde en række målsætninger samtidig.

Kl. 11.40

Det ville jo betyde, at man kunne holde sig inden for de økonomiske rammer, som tilsyneladende er meget vigtige for regeringen på det her felt, selv om der naturligvis burde være en stærkere økonomisk indsats bag naturpolitikken. Men det ville også betyde, at man så at sige kunne sikre, hvis man lagde de principper til grund, at en stor del af de penge, som så i givet fald skulle flyttes fra den traditionelle landbrugspro-

duktion og det traditionelle landbrugserhverv, alligevel ville kunne blive inden for den samme branche, alligevel kunne blive inden for landbruget, blot på en sådan måde, at man tilrettelagde sin produktion anderledes og i højere grad ekstensiverede dele af arealerne, i højere grad var naturforvaltere og i højere grad måske også satsede på økologi, end det er tilfældet i dag.

Vi vil altså gerne lægge op til, at man i regeringen i højere grad er åben over for at tage den diskussion. Vi siger: Jamen vi vil gerne tage afsæt i en række af de her målsætninger og vi synes, de er fornuftige afsæt for en diskussion. Vi har forstået, at det også er afsættet for miljøministeren; så håber vi også, man er lige så åben over for, at vi i al fald kan diskutere de principielle aspekter på det her felt, fordi det alt andet lige vil kunne medvirke til en målopfyldelse på en fornuftig måde.

Efter vores opfattelse bliver man jo nødt til at forholde sig til det billede, som også flere har været inde på i debatten, nemlig at selv om der på en række felter er fremgang, må vi stadig væk konstatere, at der er mange, mange udfordringer, som vi ikke på tilstrækkelig kvalificeret vis lever op til. Vi vil også gerne understrege, at der er fremgang på en række felter, og det er jo netop sket som følge af en langsigtet indsats, som blev tilrettelagt fra slutningen af 1980'erne og op gennem 1990'erne. Det er en indsats, som efter min opfattelse godt kunne have været prioriteret anderledes på en række felter, men som, uanset hvordan man vender og drejer det, naturligvis har haft en vis virkning, og uanset om man erkender det, også er en del af billedet.

Det er jo bl.a. tilbagegangen for både dyr og planter, hvor man over en lang periode i Danmark har oplevet en voldsom tilbagegang, og hvor der fortsat sker en tilbagegang. Vi ved, at der er rigtig mange arter på listen over truede arter, og det er nødvendigt at forholde sig til, hvordan man i højere grad sikrer, at man ikke bliver ved med at have den tilbagegang, også selv om det går fremad på andre felter. Det er en udfordring, som vi bliver nødt til at tage fat på, når vi taler om naturpolitikken.

I den sammenhæng kan vi selvfølgelig erklære os enige i, at en målsætning om at lave nationalparker kan være et af de instrumenter, som man kan bruge.

Vi vil derfor sige, at nationalparkudfordringen jo også skal tages op på en sådan måde, at den i høj grad lever op til de her målsætninger. Hvis den skal det, tror vi, det er vigtigt, at man